

BOLSJEVIK

NR. 1-82

FRED OG UAVHENGIGHET, ELLER ..

«Regjeringer skriver
ikke-aggresjonspakter,
Lille Mann, skriv
ditt testamente.»

Bertold Brecht
(1938)

STUDIER

Polen • Imperialisme-skolering
• Rute 80 • Fredsbevegelsen •

Innhold:

Oppsummering av stortingsvalget 1981 og prøvvalget på skolene	1-7
Årsplan	8-9
Rute-80	9-12
Studiekamp	13-16
Situasjonen i organisasjonen	17-18
Konferanser	19
Polen	19-20
Skolering i imperialismen	20-
Rød Ungdom og fredsbevegelsen	20-23

Oppsummering av stortingsvalget 81 og prøvevalget på skolene

I skolevalga slo «høyrebølgen» først og fremst igjennom i 1979. Siden da har Høyre faktisk gått noe tilbake. Høyre fikk i 1979 41% og i år 34,1. AP går litt fram, mens FrP har gått fram fra 4,9% til 10,3 i år. Venstre og SV ligger mellom 8 og 9%, mens RV er nede på i overkant av 2 (2,2%). Det som derfor er spesielt med skolevalga i år, er at FrP har tatt fra Høyre. Valganalyser forteller at det i 1950- og 1960-åra, var en markert tendens til at yngre velgere foretrakk et av de «sosialistiske» alternativene. Særlig tjente Ap på det. Denne tendensen slutta *midt på 70-tallet*. Da fikk Høyre sin største oppslutning fra første- og annengangsvelgere. Dette stemmer godt med vår vurdering av når høyrebølgen startet. Den har vært identisk med Høyres framgang i NGS. (Som jeg tidligere har nevnt, . Dette har sammenheng med at den gamle klassesolidariteten og tilhørigheten er i ferd med å oppløses. FrP tar f.eks. stemmer direkte fra AP. (Stor oppslutning i de indre bydelene i Oslo). Mens FrP fremdeles har store problemer i de indre delene av landet. Hedmark og Oppland er eksempler på at hverken Høyre eller FrP har gått mye fram med dette valget. Jeg tror det kan forklares med at samfunnet der ikke er så «oppløst» som i byene. Folk veit enda hvor de kommer fra, og hvilken side

de står på. Mens i byene har FrP gjort fantastiske valg. Jeg tror ungdomsopprøra er uttrykk for at FrP og høyrebølga kan møtes med en motbølge. Folk vil etterhvert bli tvingt til å ta stilling, velge side.

De talla vi har samle, gir ikke noe grunnlag for å si at RV har gjort noe dårligere valg enn i 1979. RV har noen meget gode resultater. Det gjelder Honningsvåg, Røros, Volda, Førde, Horten, Tynset og Elvebakken i Oslo. Horten hadde omtrent like gode resultater ved forrige skolevalg. Disse resultatene må være en kombinasjon av godt RV/RU- arbeid og et godt valgmøte. Men det er hyggelig at de har kommet mange steder der vi har medlemmer.

Vi har forholdsvis mange solide resultater som ligger mellom 4 og 5%. Dette gjelder Vefsn (Nordland), Steinkjer, Katta i Trondheim, Brundalen i Trondheim (som er oppe i 6%, Volda gymnas, Firda (Sandane), Måløy, Sogndal, Katten i Bergen og Nadderud i Bærum. Disse resultatene kan være et resultat av et godt valgmøte, men jeg velger å tro at de i første rekke er et resultat av et godt grunnplansarbeid i og utafør skolene. Valgmøtene aleine kan ikke forklare disse resultatene.

En stor del av resultatene ligger mellom 2 og 3%. Dette tror jeg skyldes at RV disse stedene er et såpass kjent alternativ at vi får en 5-6 stemmer nesten uansett. Valgmøter og lokalt arbeid vil dra resultatet den ene eller andre veien. Det er overraskende mange av disse resultatene i Oslo.

Resultater under 1,5% kommer som hovedregel i blanke områder for RU og RV.

Noen antakelser og vurderinger av skolevalgsresultatene

- a) RV har gjort meget svake skolevalg i Oppland og Østfold. Her finnes det få lyspunkter. Det skyldes i all hovedsak at RV ikke er et kjent alternativ disse stedene (spesielt i Oppland).
- b) RV har gjort dårlige skolevalg med noen viktige unntak i Hordaland (unntaket er bl.a. «Katten» i Bergen), Rogaland (unntaket er bl.a. Bergeland i Stavanger), Agder (selv om mye er overraskende bra), Telemark, Vestfold (unntaket er Horten) og Akershus, men der har vi gjort et overraskende godt valg på Bærumsskolene. Her ser vi at unntakene utelukkende skyldes lokalt arbeid.
- c) vi har fått overraskende bra resultater i Hedmark. Må undersøkes og følges opp. Applaus til Erik K. [redacted] & Co.
- d) En kan få inntrykk av at vi har problemer i de store byene, mens vi lettere kan bite oss fast enkelte steder på landsbygda. En antakelse må være at SV vinner lettere fram i byene. Den jordnære tradisjonen vinner vi på, der vi kommer fram og blir et alternativ. Hvis det skjerper seg i byene (som i Tromsø), blir vi igjen et farligere alternativ. Vi taper på den almenne studentikose intellektuelle radikalismen.
- e) Vi har fått et overraskende dårlig resultat i Bergen, med unntak av «Katten». Ser ut til at det er SV som vinner «fredsstemmer».
- f) Oslo har et jamt resultat, men ikke godt. Vi mangler høydepunktene, som bare et godt grunnplansarbeid kan gi. SV har spilt en rolle her, mens Tom A. Schanche har tatt fra oss den «mest radikale opprørsprofilen».
- g) De få stedene vi har ungdomsskole-resultater, ser det ut som RV scorer. Det er uttrykk for polarisering. Valget står mellom RV og FrP. Dette er interessant.

h) SV tar *alt* på radikale folkehøgskoler.

i) Til tross for at SV og Venstre er store ungdomspartier, ser det ut til at de har mista stemmer i forhold til 1979-valget.

j) Alment sett er det grunn til å tro at vi er sterke der SV er *relativt* svake. Jeg tenker på Røros, Ørsta yrkesskole, Volda Handelsskole, Volda gymnas, Rauma videregående, Lindås gymnas. Men her kan en også finne motsatte eksempler (Brundalen i Trondheim).

k) SV har noen steder totalt hegemoni, der RV i det hele tatt ikke vinner stemmer. Venstre er ofte store de samme stedene. Jeg nevner Elverum vidg. skole, Karasjok som ga SV 20% og RV 0,0%, U.Pihl i Bergen, Porsgrunn som ga SV 21,4 og RV 0,8. Men det finnes også en *almenn* tendens som viser at SV er svake der vi er svake. Dvs. i fylker som Agder, Oppland, Østfold og Vestfold. Men dette er i første rekke et uttrykk for hvordan partiene står i folks bevissthet, og ikke konkret argumentasjon og jobbing på skolene. En kan få inntrykk av at der SV vinner ideologisk hegemoni, «dreper» de RV.

l) Hvis vi skal bruke disse tallene til å vurdere hvor RU kan vinne noe i form av organisasjonsoppbygging, er det vanskelig å si. Men det går an å peke ut Hedmark, Bærum og Nordland, og i tillegg snuse på noen av resultatene i Agder. Ellers må jo bare Sogn og Fjordane, Møre og Romsdal og Trøndelag stå på. Faresignaler for Oslo, Hordaland og Troms (til tross for Krøken U-skole).

m) Den viktigste konklusjonen vi kan trekke ut av tallene, er at der vi jobber lokalt, bygger levende lag og trekker en og en over til oss, høster vi også stemmer til RV i det lange løp. Dette er tålmodig arbeid over en årrekke (Sogn og Fjordane). Vi har noen få sørgelige unntak, men det må kalles reine, skjævre uflaksen ... Det virker også som det er en tendens til at vi vinner flere stem-

mer på yrkesskolene enn på gymnasiet (hvis vi først blir et alternativ). Dette skyldes «arbeiderprofilen», og ikke minst YLI. Det viser at vi får sympati også der vi ikke har medlemmer, men der elevene direkte eller indirekte har erfaring med ml-ere/RU-ere. F.eks. Nadderud: OD/NGS og yrkesskolene: YLI. Dette viser på en måte at det går an å jobbe utafra.

Svakheter i valgkampen vurdert utifra resultatene

- RV burde muligens forberedt endel av aktivistene på at det ikke ville bli kjempeframgang. Stilt opp flere kvantitative mål av typen antall stemmer, enn mandater. Vi burde også ha forutsagt taktisk stemmegivning spesielt, siden det var et Stortingsvalg.
- Vi burde lagt fram bedre materiale mot taktisk stemmegivning og hvorfor en stemme til DNA, SV og Venstre også er bortkasta. På en edruelig og saklig måte burde vi kunne ha forklart folk at sosialister bare har ett alternativ. Vi var ikke gode nok i polemikken mot SV.
- En undervurdering av den ideologiske kampen. Et Stortingsvalg er ikke bare et valg i forhold til konkrete saker. Det går like mye på «verdivalg», regjeringsvalg og andre store linjer. Dette slo sterkest ut i forhold til DNAs høyre-ideologi, SVs rolle som haleheng og ikke minst i forhold til Fremskrittspartiet.
- RV oppsummerer at ungdomsvalgkampen er prioritert for lavt. Er så hjertens enig. Dette ville ha ført til en høyere prioritering av kampen mot FrP. Men egne ungdomsinitiativer som en rockekonsert i Oppland, og noen innlegg i lokalavisa veit vi heller ikke om har gitt resultater. Tromsø har vel greidd å drive en bedre ungdomsvalgkamp.
- Vi burde ha vært bedre i skarp agi-

tasjon. Klassehat mot reaksjonen. Noen steder ligna vi for mye på de andre partiene. Ofte var andre partier skarpere og bedre enn oss mot f.eks. KrFs abortstandpunkt.

f) Jeg tror vi hadde problemer med å «følge» valgkampen. Vi oppsummerte alt for lite underveis, og utfra det stilte nye taktiske oppgaver. F.eks. mener jeg at vi ikke tok nye initiativer når vi så at SVs fredspolitikk vant framgang, det samme med FrPs kjøer. Vi burda ha utvikla taktikken underveis i valgkampen. Jeg tror vi stivna for mye i det allerede fastlagte valgkampopplegget. Dette er en viktig svakhet.

Opptreden på valgmøter

Noen og hver av oss har vel irritert seg over at vi ikke kom så bra fra det på valgmøter som vi hadde ønska. Vi glemte poenger, var ikke godt nok forberedt, andre partier tok poenger vi burde ha tatt osv. Noen har også sagt at vi er for «saklige» og for «kjedeligew». Mye av dette kan være riktig, men jeg tror det ikke forklarer så veldig mye. Jon Michelet fikk kjempeoppslag etter valgmøter i Porsgrunn og Skien, men stemmeresultatene var dårlige.

Enda vi på Porsgrunn har folk på skolen som var aktive med spørsmål og i debatten. Det samme er f.eks. Øystese gymnas, der Elisabeth Eide var aktiv mot SV, men fikk ikke en eneste stemme. Undertegnede synes også han var frisk i polemikk på Hartvig Nissen i Oslo, men fikk bare 6 stemmer, mot SVs 72. Jeg tror både Sv og FrP kan vinne med sin demagogi, der grunnen allerede er gjødsla. God agitasjon kan gi mye applaus og frisk debatt, men ikke stemmer, hvis det ikke er grunnlag for det. Men at valg møtene drar opp både en og to prosent, bør det ikke være tvil om.

Fredspolitikken

Ingen tvil om at denne saken har spilt en stor rolle i denne valgkampen. I intervjuer folk gir til lokalavisene, nevner de denne saken som en av de viktigste. Vi har også erfaring fra at SV vinner stemmer på de skolene de kjører ensidig på denne saken. De kan få opp mot 20% av stemmene. Et parti som irriterer seg over dette (ved siden av oss) er Venstre. Mot slutten av valgkampen forsøkte de å være like fredsvennlige som SV, sa pås om det hjalp. Problemet slik jeg opplevde det, var at massemedia og SV har klart å bygge opp et helt verdensbilde som bare SV kan hoppe inn i, og spre sin politikk. Dette verdensbildet går ut på at våpenkapprustninga i seg sjøl fører til krig, at en flue i datamaskineriet er blant de mest trolige krigsårsaker og at noen må begynne med nedrustning, for supermaktene gjør det ihvertfall ikke. Opp i dette er det spredd endel pasifisme og USA-agitasjon, som ikke er særlig virkelighetsnær. For at vår politikk skal vinne fram, må vi bryte ned hele dette verdensbildet, og bygge opp et helt nytt. Og dette er utrolig vanskelig, om ikke umulig på et valg møte, hvor du kanskje har 7 minutter til rå-

dighet alt i alt. Vår linje krever rett og slett mer argumentasjon, arbeid og slit for at den skal vinne fram. Vi må forklare at det er imperialismen som fører til krig, at Afghanistans kamp vil svekke Sovjet sånn som Vietnams kamp svekka USA, at USA er på defensiven som følge av en økonomisk tilbakegang og at historia viser at ettergivnehet er den dårligste medisinen som kan foreskrives. Dette krever tålmodighet og langvarig arbeid. SV slipper alt dette. I tillegg oppfattes vi som å være for våpen, geværer, og i mange pasifistiske SV-miljøer er det det samme som å være for generaler og for krig. Her lukkes rett og slett øra, og en videre argumentasjon er direkte nyttesløs. (Du kan rett og slett bli eitrende forbanna!). Toleransen er vel ikke akkurat SV-miljøets store styrke! En ekstra grunn til at RV kan bli fortvila, er faktisk at opinionen i Norge er bedre enn i andre land, og at SV ikke tør gå så langt som de egentlig ønsker. F.eks. går nå SV ikke inn for øyeblikkelig utmelding av NATO, de har forandrat sitt syn på bevilgninger, og ønsker nå 5 milliarder til forsvaret. Alt dette er et resultat bl.a. av RVs arbeid. Men det som skjer er bare at SV finsliper taktikken, og vi vinner ikke oppslutning og stemmer. Mange som har vært med på valg møter, merker vel også at i polemikk mot SV kan vi kanskje vinne applaus og sympati. Men det fører stort sett til at høyre-velgerne med tryggere samvittighet kan stemme Høyre, mens de radikale fortsetter å støtte SV.

RV har ingen god medisin i forhold til dette. Jeg mener at vi heller ikke vil få det i første omgang. Alternativet kan da være å stikke mer av politikken vår under en stol. Jeg tror det er feilaktig, og ikke tror jeg vi vinner stemmer på det heller. Vi må innse at vårt syn krever mer arbeid og slit for å forklare folk, men vi må rett og slett greie det, hvis ikke går det lukt til helvete. Kam-

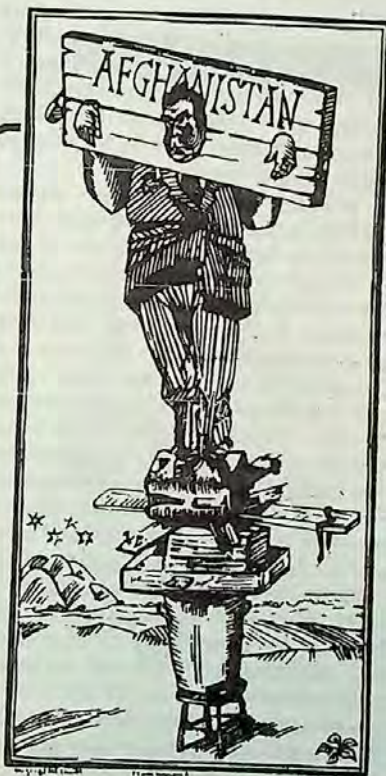
pen rundt solidaritetsarbeidet til Vietnam viser at det går an å snu en opinion.

Helheten i RVs politikk — væpna revolusjon

For det første har jeg en kritikk av AKP/RV-ledelsen. Det gjelder spørsmålet om væpna revolusjon. Dette spørsmålet står ikke i RVs program. Jeg mener RV er en front, med et landsmøte som bestemmer politikken. Derfor er det å trække på fronten å ikke klart si at RV ikke har programfesta dette. I stedet har flere, bl.a. Steigan, Ericsson og Allern lagt vekt på å argumentere for dette, og ikke gjort det klart at RV ikke har programfesta dette. Endel folk rundt omkring i landet har tydeligvis også lagt vekt på dette. Dette er feil på grunn av at det er gæern frontpolitikk, fordi RV skal favne breiere enn AKP og fordi det har gjort det ekstra vanskelig å få fram helheten i vår politikk og forklare revolusjonen. Dette går også litt på å forklare forskjellen mellom AKP og RV. Det er en viktig forskjell som vi bare tjener på å forklare tydelig. Det har ikke noe med høyre å gjøre å sette skapet på rett plass i dette spørsmålet.

Men jeg sier ikke dette med samme målsetting som UPSTART i Klassekampen, som ønsker å ta bort revolusjon fra RV-programmet og omgjøre RV til en anti-kapitalistisk front. Jeg sier dette fordi disse overslaga har gjort det *vanskeligere* for oss å forklare helheten i RVs politikk, og forklare sammenhengen mellom de strategiske måla og dagspolitikken. Jeg tror heller ikke at dette er spørsmål om hvor mye og hvor ofte vi nevner ordet revolusjon eller sosialisme.

Vi har vel en tendens til å foreskrive en dose dagskrav, en dose internasjonal politikk og en dose revolusjon. I hvor stor grad vi skal være høyre eller venstre, avgjør hvor stor dosen revolusjon skal være. Men det løser ingen-

Till Leonid, 75 år

Någon längre hyllning är du inte värd
jag skulle då framstå som mindre lärd
men att just du suttit högst upp i staten
och slickat och rapat bland de dignande
faten
medan folket köar i timmar för brödet
gör att jag hoppas att han som fixar nere i
glödet
lägger på ett extra för din omätliga
stråvan efter lyx
och låter dig ej frysa för länge på Styx
ty av folkens stolta Sovjet har du varit
med och vänt
och skapat ett uselt och föraktat
monument.

Torsten Jurell

ting. For det er *sammenhengen* folk ikke får med seg. De ser oss som gode forkjempere i dagspolitikken, «men revolusjon har da ingenting med det å gjøre». Dermed blir det også noe upålitelig ved oss i folks øyne. («Hvis du snur ryggen til dem, drar de fram hagla og lager væpna revolusjon».)

Å forklare sammenhengen er en langsiktig oppgave. Valgkampen kunne ikke løse dette. Men jeg tror vi kan leite litt likevel. Jeg tror dette går litt på at vi utvikler politikk for sekterisk. Vi vurderer for lite på hvilket nivå massene står subjektivt. Det har mye å si for hvordan vi utvikler taktikken. Jeg tenker på krigsfare som vi vurderte som stor allerede i 1975. Stilte vi da spørsmålet hva *folket* i Norge måtte gjøre? Nei, vi fant ut hva ml-ere måtte gjøre. Derfor må vi i større grad utvikle en politikk som stiller umiddelbare oppgaver for arbeiderklassen, ungdommen og folket. Hvis arbeiderklassen gjør det og det, oppnår vi det og det. På den måten kan ml-bevegelsen bli en organisator. Ellers så kommer nok redselen for reformismen inn her. Vi har som et slags program at vi bare skal stille delkrav, men at regnestykket først går opp under sosialismen. Men fakta er at ml-bevegelsen må stille parole for hva arbeiderklassen *i dag* må gjøre, hva arbeiderklassen *i dag* må prioritere. Det har noe med ansvar for arbeiderklassen å gjøre. Ellers må vi vurdere om det er mulig å spre i masseomfang en slags enkel historisk materialisme. (Arbeiderklassen er den drivende krafta etc.). Folk må få forståelsen av at revolusjon er en kollektiv handling. Her ligger det utgangspunkt for grundigere diskusjoner framover.

Hva betyr valgresultatet for den politiske situasjonen i Norge?

Blant ungdommen så mener jeg at FrPs framgang på en måte er et godt utgangspunkt for RU. Det er mulig å avsløre deres reaksjonære demagogi, og mye er en motesak. Folk har lite grundige begrunnelser for sin stemmegivning. Det har presset aktive og radikale elever opp i et hjørne. De ønsker argumentasjon og noe å henge seg på for å slå mot det blå isgufset. Men samtidig er det som tidligere nevnt uttrykk for at klassesolidariteten er drastisk svekka. Men det bør det nå være mulig å snu. FrPs framgang vil bli møtt av en motbølge. Det finnes et sjikt av ungdom som i dag er blitt radikalisert. Spørsmålet er i hvilken politisk bevegelse de skal havne. Jeg tror det er riktig å gå steinhardt mot FrP, og at RU må være spiss i denne saken. Spørsmålet om hvilken side du står på, må stilles. Ellers tror jeg en Høyre-regjering i all hovedsak ikke er av de gode reint taktisk. En Høyre-regjering kan føre til en oppvåking i fagbevegelsen. Det er større muligheter for enhet i klubber. AP vil sannsynligvis bli radikalisert. Dette er både positivt og negativt. Det vil skape større illusjoner i arbeiderklassen om sosialdemokratene. Og det kan gjøre at ml-bevegelsen får problemer med å markere seg og styrke seg. Men her er intet skrevet i skyene.

Det er riktig å si at Høyre i Norge ikke er Thatcher i England. Men det er klart at de vil følge opp og styrke APs nedskjæringspolitikk på den offentlige sektoren. Derfor blir kampen mot denne politikken viktigere, og det er mulig

SENTRALSTYREVEDTAK

2. PLENUM

å skape større enhet fordi AP er i opposisjon. Det er også mulig at splittelsene i AP vil øke. Noen vil følge parolen: Vi skal ikke stille noe forslag i opposisjon som vi ikke kan forsvare i posisjon. Men andre vil kreve hardere kampmidler.

Utenrikspolitikken er det største tankekorset. På en måte vil Høyre forsøke å føre en mer prinsippfast politikk i forhold til Sovjet. Men denne politikken har ikke muligheter til å vinne arbeiderklassen og folket for seg. For det første fordi det er Willoch som står for den, og for det andre at den er NATO-tro. Det som da med stor sannsynlighet vil skje, er at SV og «venstrefløyen» i AP kan dundre mot Høyre-regjeringa i forsvars- og utenrikspolitikken for å være pro-forsvar og pro-NATO. Derfor kan ettergivenhetspolitikken til SV få økt oppslutning. AKP/RU kan bli skvis i denne feilaktige konfrontasjonen. Vi har eksempler på dette fra England, der Thatcher fører en forsvarspolitik som satser på atomforsvar og Reagan. Labour-partiet blir mer og mer «radikalisert», og krever ensidig nedrustning. Jeg frykter en liknende utvikling i Norge. Den er allerede i god gjenge i DNA, og det til og med i «posisjon». Det kan bli stritt!

Når det gjelder ungdommen, tror jeg forandringene ikke kan bli så store. Regjeringa vil ha vanskeligheter med å kjøre «rønbeckfrierier», og ungdommens kamp kan bli sugd opp av anti-regjeringsargumenter som egentlig bare er for å skifte den ene borgerlige regjeringa ut med en annen. AUF har sin store historiske sjanse. I NGS vil ledelsen få enkelte problemer, men venter ikke store linjeskifter derfra. En annen sak er at det muligens kan føre til at AUF kan få til et skifte i ledelsen. De er sterke nok til det.

Hva nå?

Det er helt klart at det å styrke RU

blant skoleungdommen er den overordna politiske oppgaven. Her ligger den viktigste achilleshælen som kan leses ut av valgtalla. Dessuten mener jeg den ideologiske kampen er viktig. Det går på ungdomsopprør (går det an å kjempe uten å bli kjøpt opp?), og det går på klassesolidaritet og mot Fremskrittspartiet på skolene. Vi har en stor styrke framfor noen andre i vårt ideologiske alternativ. Ellers så er det klart at SV-ideologien er et viktig problem for RU. Det går på fredspolitikken, men også på andre områder. Vi må bli bedre på å argumentere mot SV. Ellers så er løsinga på fredsdiskusjonen bare langt og tålmodig solidaritetsarbeid for Afghanistan. Å styrke kampen mot Fremskrittspartiet, er viktig politisk og taktisk for RU.

B

KRITIKK AV ÅRSPLAN

Distriktsstyret i Sogn og Fjordane Raud Ungdom har diskutert årsplanen frå sentralt, særleg det som står om Rute 80 som hovudoppgåve. Vi diskuterte ut frå følgjande spørsmål:

- * Kva treng Raud Ungdom, innad og utad?
- * Kva skal vere definisjonen av ei hovudoppgåve?
- * Kva betydning har Rute 80 for Raud Ungdom?
- * Rute 80 som hovudoppgåve, kva for krav vil det stille redaksjonen, kva skal avisa innehalde?

For det første, årsplanen skriv lite om stoda i Raud Ungdom. Dette gjev at det er umogleg å vurdere om årsplanen er rett eller feil.

For å lage ein plan, må ein ta omsyn til kva som trengst eksternt og internt, lære av historia, oppsummere feil og bra ting osv.

Vi er ikkje uenige i at Rute 80 er viktig og bør styrkast, men vi meiner det er ein feil måte å løyse problem i laga og med Rute 80 på (å ha det som hovudoppgåve). Vi meiner det er feil å ha eit «middel» som hovudoppgåve for Raud Ungdom, og stiller spørsmål om Rute 80 i praksis kan bli hovudoppgåve for laga.

Eit spørsmål er: Kva med alle medlemmane som ikkje torer å selje avisa vår?

Eit anna spørsmål vi stiller oss: Får vi selt Rute 80 dersom vi ikkje kjempar for å utvikle eit *allsidig, tolmodig, systematisk og planmessig massearbeid*?

Vi meiner det er rett å setje søkelyset på massearbeidet vårt, og vil kritisere Raud Ungdom sentralt for å vere historielause. Bl.a. står det i årsplanen at SUF m-1 bygde seg opp ved å selje KK. Vi stiller spørsmål — kva med all massekampen SUF m-1 dreiv? Vi vil

og kritisere oppsummeringa av ein revolusjonær ungdomspolitik (forrige årsmøteperiode). Erfaringane frå dei distrikta som hadde framgang i den perioden, har ikkje (så vidt vi veit) kome skikkeleg ut til alle medlemmane. Dette meiner vi er viktige saker som må kome fram, vi må lære av historia og når sentralen lagar planar. På oss verkar det som Raud Ungdom sentralt framleis er prega av sesam-sesam-idear!

Korleis utvikle folk — kva gjer at ungdom vert kommunistar? Vi trur ikkje folk vert kommunistar bare ved å lese Rute 80, vi må gå i spissen i massearbeidet, lære folk å kjempe osv.

Landsmøtet i Raud Ungdom vedtok at det skulle vere kampanje på Rute 80, og at Raud Ungdom skulle arbeide vidare med og utvikle narkotikapolitikken vår. Det siste er ikkje nemd i årsplanen i det heile!

I tråd med landsmøtevedtaket vil vi gå inn for at Raud Ungdom har ei veka — 14-dagars kampanje på Rute 80. Vi vil og foreslå at alle lag og distriktsstyre har propagandaansvarleg, og at Rute 80-redaksjonen og sentralt har møter med dei for å følge opp og utvikle Rute 80, salet osv.

Vi krev at Raud Ungdom sentralt kjem med ei betre analyse av stoda i Raud Ungdom, slik at vi kan få ein betre og meir målretta diskusjon om kva vi treng.

Vi krev og at kritikken vår kjem med i neste nr. av BV.

Distriktsstyret i Sogn og Fjordane

SVAR:

Først får vi takke dere for at dere sendte oss en skriftlig kritikk. Nå har sentralstyret allerede endra planen på spørsmålet om Rute 80 og hovedoppgåve. Denne endring kom som følge av kritikk fra distriktene. Dere får se på den nye planen, og si fra om dere er enige med oss nå.

Resten av svaret står for enkeltpersoners rekning, ikke hele AU. Grunnen er tidsnød. En del av det dere skriver er jo også opplegg til debatt, ikke bare kritikk av sentralstyret/AU.

* En omfattende analyse av situasjonen i Rød Ungdom.

En del står i planen, BV nr. 3. Videre har landsmøtet uttalt seg gjennom å godkjenne forrige sentralstyres beretning. (Referat fra Rød Ungdoms 12. landsmøte). Jeg tolker en god del av kritikken deres slik at dere mener Sentralstyret og AU har for lite konkret kunnskap om situasjonen i distriktene og laga. Dette er helt korrekt. Vi gjennomfører nå en omfattende reiserunde med undersøkelser. Neste sentralstyremøte får forelagt en omfattende situasjonsrapport. Etter behandling av denne skal distriktene få beskjed.

Jeg kan foreløpig si at det ser ut til at vi begynner å styrke oss igjen. Vi har den siste tid opprettet nye lag og fått en del nye medlemmer. Om denne tendensen holder seg eller om den gjelder alle fylker, veit vi ikke ennå.

Konkret om noen punkter i det dere skriver.

— Om man *kan* ha et «middel» som hovedoppgåve (Rute 80).

Prinsipielt er Rute 80 en *arbeidsoppgåve* for Rød Ungdom, produksjon, salg og diskusjon av avisa.

Jeg ser ingen prinsipiell grunn til at en avis ikke *kan* være hovedoppgåve for ungdomsforbundet. Sentralstyrets flertall mente det var feil å ha det nå — se vedtak.

— Jeg går ikke med på at vi er historieløse, men jeg er enig i at uttalelsen om at SUF (m—l) bygde seg opp på salg av KK er ensidig. Det som li'evvel er et faktum, er at betydninga av å drive kommunistisk propaganda er dårlig forstått i organisasjonen i dag. Det viser seg i praksis gjennom den lave spredning Rute 80 har på landsbasis.

Til slutt. Sjøl om det står i BV nr. 3, vil jeg understreke at oppgavene vi setter oss i denne årsplanen, må sees i lys av de tre hovedstolper:

— Kamp mot krigsfaren og Sovjets ekspansjon.

— Målrette ungdommens kamper og øke deltakelsen i organisasjonsarbeid.

— Bygge ungdomsforbundet og øke Rød Ungdoms innflytelse.

Først og fremst må vi tenke på det tredje punktet — oppbygging av Rød Ungdom.

Hvilke konkrete arbeidsoppgåver vi stiller oss i denne planperioden, må sees i forhold til dette.

E. B.

Vedtak på DS-møte for
Sogn og Fjordane Raud Ungdom.
Slutten av september 1981.

PRISAR VI OSS UT AV MARKEDET?

Ungdom i Noreg har dårleg råd og skuleungdomen er særskildt dårleg stilt. Når vi tenkjer på årsplanen til RU, som seier at det er viktigare å jobbe og spreie propagandaen til skuleungdom, då er det vanskeleg å forstå prisauken på Rute 80. Propagandaen vert for dyr for skuleungdom, og dermed vanskelegare å selje.

Rute 80 er avisa til Raud Ungdom. Det er RU-medlemmane som sel og held oppe avisa. Vi bør også i høgste grad vere med å bestemme kva avisa skal koste. Vi meiner at medlemmane burde ha vore med og diskutert kor naudsynt det var med prisauke. Til dø-

10

mes: Kan/har Rød Ungdom råd til å subsidiere avisa for å holde prisen nede?

Vi vil be Rød Ungdom—leiinga og Rute 80—redaksjonen å svare på kritikken.

Einstemming vedtekte

SVAR

Prisen blir holdt på neste nr. — diskusjonen fortsetter.

Neste nr. av Rute 80 som kommer i nov., blir prisa med 7,-. Det er et 32-siders nr. og etter Arbeidsutvalgets mening fullt ut forsvarlig for dette nummeret.

Hva den framtidige pris skal bli, har ikke AU bestemt ennå. Jeg refererer noen argumenter for å holde prisen oppe fortsatt: Kostnadene ved produksjon har steget så mye at 7 kr. tilsvare omtrent det vi fikk inn på første nummer som kostet 5kr.

b) Det er venta at produksjonskostnadene gjør et hopp opp fra 1/1—82.

c) Avisa går i dag knapt nok i balanse. Dvs. alle kampanjer og tiltak til støtte for Rute 80, må betales av organisasjonen i dag. AU har satt av penger i budsjettet til det.

d) Vedvarende underskudd og subsidiering er uheldig. Avisa kan bli en klamp om foten på organisasjonen.

Vi vil gjerne ha flere reaksjoner på dette prinsipielle spørsmålet.

Om vi har råd til subsidier, er et prioriteringsspørsmål. I dag vil det bety å sløye andre ting.

For sentralstyrets Arbeidsutvalg,

E ■ B ■

RUTE-80

Rød Ungdom er en liten organisasjon. Likevel har vi ei avis som kan måle seg med de beste ungdomspolitiske avisene i Norge. Unge Høyres avis er ikke så bra, AUFs avis når bare Rute 80 til knærne. Uansett hvilken målestokk vi bruker.

I tillegg er Rute 80 den eneste avisa som sprer Rød Ungdoms syn i viktige politiske saker som: Skolepolitikk, internasjonal solidaritet og fredspolitikk.

Mange lag og medlemmer klager over at de har lite omland, at de har liten kontakt med ungdomsgrupper som de kan diskutere politikk med og rekruttere til Rød Ungdom. Rute 80 er et av de viktigste hjelpemidlene her!

Skal du få solgt avisa, spredd vår politikk, må du ut på gata og i ungdomsmiljøene og diskutere politikk. Ingen kjøper avisa vår uten det.

Rute 80 har en stor feil. Alt for få leser den. Med det opplaget vi har i dag, går avisa med underskudd. Alt for få

RUTE-80

Sentralstyrets vedtak på årsplan

Årsplanen endres fra å ha Rute 80 som hovedoppgave til å ha Rute 80 som en gjennomgående viktig oppgave. Det betyr at:

- 1) Rute 80 flytter 1. plass ned på faseplanen
- 2) De oppsatte mål for Rute 80-kampanja opprettholdes (30% løssalgsekning, 50% ab.økning).

Begrunnelsen for dette er at vi i dag ikke er i stand til å ha Rute 80 som hovedoppgave med så få utgivelser i året. Situasjonen i organisasjonen tilsier at vi må legge større vekt på studier. Den nye faseplanen ser slik ut:

Vedtaket var ikke enstemmig.

abonnerer på avisa, bare blant medlemmene av Rød Ungdom er det store huller. I tillegg er det alt for mange lag og medlemmer som ikke driver regelmessig salg. Hvis ikke medlemskontingenten skal brukes til finansiering av underskudd, må opplaget økes.

De siste åra har Rute 80 vært lavt prioritert fra ledelsens side. Det har vært drevet lite planmessig arbeid for å øke salg og abonnenter. Distribusjonen har vært for dårlig bemannet, til tross for at de kreftene som har jobba med dette, har gjort en kjempejobb, har ikke servicen og kontrollen vært god nok. De to siste åra har avisa vært langt bedre enn det salget skulle tilsi.

For å rette på dette og for å trygge avisas framtid, har sentralstyret vedtatt at arbeidet med avisa skal prioriteres kraftig opp. Fram til sommeren er avisa, med korte unntak satt opp som 2. prioritet, bare studier er viktigere. Rute 80 er således den viktigste eksterne oppgave for Rød Ungdom. (Se mer i den korrigererte årsplanen om dette).

Kampanja betyr en opprustning av praktisk talt hele arbeidet med Rute 80. Redaksjonen skal forsøke å øke standarden på stoffet, både politisk og presentasjonen. Det er en målsetting

at stoffet blir mindre Oslo-prega, at det blir mer som interesserer elever i den videregående skolen og mer nynorsk. Dette betyr at lag og distrikter sender inn stoff, slik at redaksjonen ikke behøver å bruke for mye penger på reising. Hvert distrikt bør velge en kamerat med spesiell interesse for skrivning til korrespondent. Vedkommende må melde fra til redaksjonen.

Distribusjonen skal styrkes, slik at den blir i bedre stand til å yte service, følge opp innbetalinger, holde medlemmene orientert om salgsutviklinga osv. Fra og med nr. 1/82 skal «Kommissjonærposten» være i rute igjen.

Det er distribuert datalister til alle distrikter, slik at de kan følge opp abonnentene på hvert sted.

Sentralstyret har vedtatt at diskusjon om salg, innhold og kritikk av Ruta skal opp som eget punkt på dagsordenen i alle lag for hver gang avisa kommer ut. Videre skal alle lag gjennomføre organisert salg minst to ganger av hvert nummer, der et flertall av medlemmene deltar. Innen nyttår skal alle medlemmer, hvis de ikke har grunner som gjør det vanskelig, abonnere på avisa. Unntakene skal avgjøres av lagsstyrene.

En solid abonnementsmasse er en

av de beste garantiene for ei økonomisk solid avis. Dessuten er det billigere, og du er sikra avisa rykende fersk hver gang. Så til de konkrete tallene:

Innen sommeren 1982 skal abonnenttallet økes med 50 % og løssalget med 35 %. For å være mer konkret:

Innen utgangen av salgsperioden for nr. 1/82 skal *abonnenttallet økes med 35 %*, begynn med dere sjøl. Ytterligere økning på 15 % innen sommerferien. Løssalget økes med 15 % innen nr. 1/82 og ytterligere 20 % innen sommeren.

Fra sentralt hold vil det bli tatt tiltak for annonsering, salg gjennom Narvesen, spredning av abonnentblokker evt. plakater osv. Utpå våren/forsommeren vil det bli en sentral konferanse som oppsummerer resultatene av kampanja så langt.

Nøkkelledene i at kampanja skal lykkes, er lagene. Alle lag må se den sentrale målsettinga som sin egen målsetting, og prøve å oppfylle den. Vi kommer ikke til å lykkes hvis lag tenker «sjøl om ikke vi klarer dette, vil sikkert andre overoppfylle målsettinga slik at vi går i mål».

Å drive propaganda er blant de viktigste politiske oppgaver Rød Ungdom har. All tenkning i retning av «avisa er så dårlig at den gidder jeg ikke selge», er derfor et opportunistisk og liberalistisk standpunkt. Hvis noen mener det, får de reise det til debatt, slik at vi kan rette på feila.

Redaksjonen skal gjøre sitt beste, nå er det opp til lagene!

K. t. S.

RUTE-80

LEDEREN NR 4-5-81

I nr. 4-5/81 av Rute 80, skreiv jeg en lederartikkel som har vakt reaksjoner. Kritikken kan delcs i to: De som er politisk uenig i lederartikkelen, og de som mener at lederen bryter med demokratiet i Rød Ungdom.

Til det første: Jeg mener stort sett det jeg skreiv, og jeg synes dette er en viktig debatt, der det siste ordet ennå ikke er sagt. Sentralstyrets Arbeidsutvalg vil forøvrig redegjøre for sitt syn i neste nummer av Rute 80.

Til det andre: På Rød Ungdoms landsmøte i juni, ble forbundets holdning til natta til 1. mai behandlet. I vedtaket som ble gjort ble det lagt vekt på at opprøret var positivt, og at Rød Ungdoms ledelse må legge vekt på de positive sidene ved opprøret.

Vedtakene som ble gjort om dette, er svært uklare, men den «ånd» de representerer er entydig.

Derfor oppfatter en del medlemmer av Rød Ungdom at lederen bryter med landsmøtets vedtak, og således er udemokratisk. *Jeg er enig i det*. Jeg mener at jeg, i likhet med alle andre, må ha rett til å skrive det jeg skrev, men at innlegget ble plassert på lederplass, oppfattes nok slik at dette er Rød Ungdoms offisielle syn.

Det at jeg trumfer fram mitt syn på lederplass, beklager jeg, og jeg skal love å være mer varsom i framtida.

Når dette er sagt, vil jeg be om at dette ikke blir hovedsaka i debatten. Langt viktigere, etter min mening, er vurderinga av natta og Rød Ungdoms oppgaver. Og der er jeg rede til friske debatter.

K. t. S.

STUDIEKAMP

Etter at sentralstyret har fått ut materialet til marxismestudiene, ser det nå ut til at de fleste laga og distriktene har kommet igang. Svært mange lag klarte å avholde begge studie møtene om marxistisk filbsofi før jul.

På grunn av noe mangelfulle rapportter kan vi ikke si sikkert om dette gjelder flertallet av laga. Hvis du skulle tilhøre et lag som enda ikke har gjort noe med studiene, bør dere snart gjøre noe med det. Dere kan evt. be distriktstyret eller partilaget om hjelp. De laga som har kommet igang har i flere tilfeller fått tenning på studier, og det går ikke an å forlange at de skal vente på etterfølgerne.

HVA HANDLA DISKUSJONENE OM ?

På det første møtet hadde mange lag friske diskusjoner om religion. Her vil vi bare oppfordre til at det skrives innlegg til Rute 80 eller til BV. om temaet. Så og si alle rapporter vi har hørt fra det andre møtet går ut på at diskusjonen har konsentrert seg om kapitalisme/sosialisme. Hvis sosialismen kommer uten menneskenes vilje, hva er da menneskets rolle i historien? Kan det oppstå noe annet enn sosialisme, f.eks. superkapitalisme/fascisme.

FORMÅLET MED STUDIENE: UTVIKLE POLITIKK FOR SOCIALISMEN I NORGE:

Grunnen til at Rød Ungdom og hele m-l bevegelsen prioriterer skolering i grunnleggende marxisme så høyt er at vi vil bruke det til noe. Og dette noe er de uløste politiske oppgavene

vi har foran oss med sosialismediskusjonen helt i sentrum. Vi vil aldri kunne lede noen sosialistisk revolusjon i Norge hvis vi ikke klarer å komme med noen svar på de uløste spørsmåla i vår politikk for sosialisme. Men ei forutsetning for i det hele tatt å komme igang på marsjen er at vi setter oss inn i den marxistiske teorien. For det er nemlig sånn at marxismen allerede har utvikla en grundig kritikk av kapitalismen og teorier om sosialisme og kommunisme. Disse må vi kjenne til hvis vi skal kunne bygge på det som er bra, bygge ut det som mangler og kvitte oss med det som er feil.

HVA NÅ ?

Sentralstyret har vedtatt følgende opplegg for studiene framover:

VÅREN 82:

- Lag som ikke har avholdt møte om filosofi og historisk materialisme skal gjøre dette.
- Videreføring av diskusjonen om historisk materialisme gjennom et møteopplegg på Engels heftet: Sosialismens utvikling fra utopi til vitenskap. Dette vil bli sendt ut til alle lag og distrikter innen midten av feb.
- Anbefaling til lag som ønsker det om å lage møter på politisk økonomi og bruke partiets nye studiebok.
- Studier av Lenins imperialismeteori i forbindelse med diskusjonen om freds og forsvarspolitik.

HØSTEN 82:

- Felles studieopplegg for hele RU om politisk økonomi. Det vil bli gitt ut eget studiemateriale, sannsynligvis et hefte etter mønster av heftet om filosofi og historisk materialisme.

BEGRUNNELSE FOR DE FORESLÅTTE STUDIER:

En god del lag har laget egne studieplaner som tar med flere og andre områder enn disse. Det er ypperlig. Bare kjør iveri, men prøv å la resten av RU få høre om erfaringene deres. Bakgrunnen for den sentrale planen er stort sett denne:

Studiene i historisk materialisme har stort sett vært vellykka, men de kan føres videre. Særlig har vi inntrykk av at heftet vi ga ut om sosialismens utvikling... av Engels har vært lite brukt i forhold til RUs hjemmeproduserte hefte. Det er synd for det ligger mye stoff i dette som er egna til å utdype forståelsen og drive diskusjonen videre.

Dette gjelder spørsmål som:

- Hvordan vareproduksjonens lover virker.
- Samfunnsmessig produksjon- privat tilegning.
- Vareproduksjon og skillet kapitalisme/kommunisme.

Mens vi venter på studieopplegget i feb. anbefaler vi alle å begynne å lese heftet.

Studiene i historisk materialisme peker etter sentralstyrets mening klart over i studier av politisk økonomi. Som Engels sier i innledningen på heftet sitt: Vi finner ikke årsakene til samfunnsmessige endringer i vår epokes filosofi, men i dens økonomi. Hele framstillinga til Engels bygger på en analyse av vareøkonomien gjennom historia. Det største bidraget til den historiske materialismen leverte Marx i Kapitalen der han analyserte lovene for den kapitalistiske økonomien.

Sentralstyret klarer ikke å lage et skikkelig og omfattende materiale om politisk økonomi før til høsten. I mellomtida vil vi foreslå at laga tjuvstarter med partiets studie-

bok. Det er også sannsynlig at sommerleiren blant annet vil inneholde tilbud som forbedrer høstens studiesirkel i politisk økonomi.

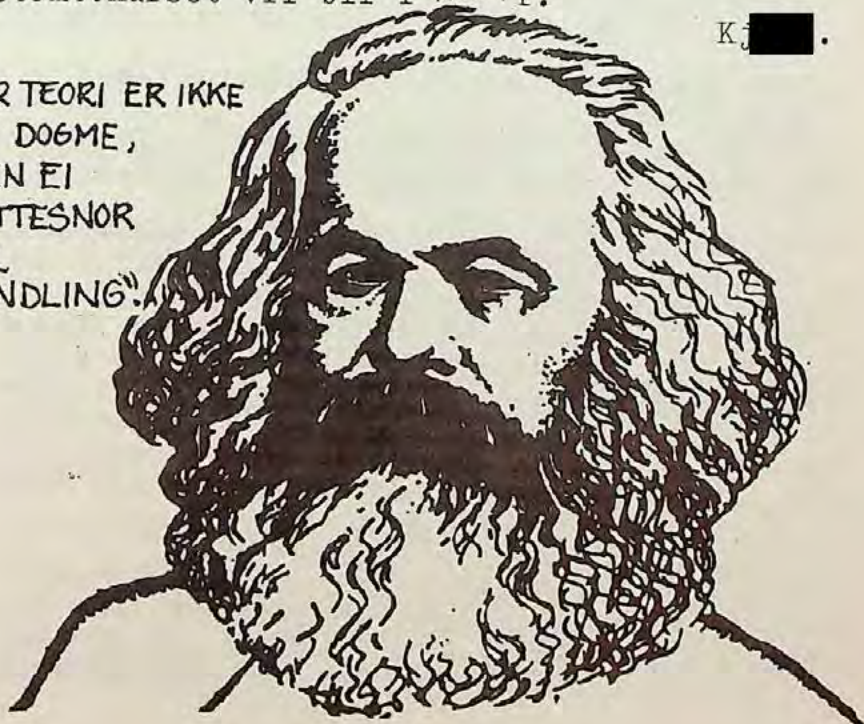
Studier om imperialismen begrunner nærmest seg sjøl i ei tid hvor den nye europeiske fredsbevegelsen har samlet millioner av mennesker for fred, men tilslørt årsakene til krig.

RØD UNGDOMS FORBUNDSSKOLE VIL ÅPNE:

For å gi et permanent tilbud om skolering til nye medlemmer som kommer til Rød Ungdom, har både landsmøtet og sentralstyret gått inn for å opprette en forbundsskole. Skolen vil åpne prøvedrift, gjennom å avholde et grunnkurs med deltakelse fra hele landet. Detaljer om kurset og planene vil bli gjort kjent så snart de er bestemt. Kurset vil bli i april.

Kj. [REDACTED].

"VÅR TEORI ER IKKE
ET DOGME,
MEN EI
RETTESNOR
TIL
HANDLING".

Vedtak om situasjonen i organisasjonen og tiltak

1. SITUASJONEN

I ORGANISASJONEN

Rød Ungdom har høsten 81 gått fram 15% i medlemstall. Hovedparten av økningen er kommet fra de videregående skolene. Interessen for politiske studier og aktiv politisk kamp er stigende i organisasjonen. Samtidig er det stor forskjell mellom distrikter som går fram og distrikter som går tilbake eller står i stampe.

I Trøndelag, Sogn og Fjordane og Tromsø går det framover. Trøndelag har over 50% av medlemmene vervet i 1980—81, og en kontingentinnbetaling på 97%. Sogn og Fjordane har gymnaslag som har 4-dobla medlemstallet i høst, selger mye Rute 80, gjennomfører studiesirkler og er innretta på verving. Distriktene markerer seg eksternt. Dagen etter nyheten om den sovjetiske u-båten i Sverige, og militærkuppet i Polen, spredde Trondheim RU løpesedler med Rød Ungdoms syn på gymnasene i byen.

I Oslo, Akershus og Hordaland står arbeidet i stampe og organisasjonen mister medlemmer. Her er mange medlemmer uten oppgaver. Rød Ungdom markerer seg lite eksternt og studiene i marxistisk filosofi er ikke kommet i gang eller bare såvidt begynt. I disse distriktene er det en utbredt ideologisk frustrasjon og liberalisme. På de stedene Rød Ungdom har framgang spiller ledelsen en avgjørende rolle. Ledelsen i Trøndelag, Troms og Sogn og Fjordane kjennetegnes ved:

- handle enhetlig — følge vedtak som fattes,
- delta aktivt i grunnorganisasjonen og står i spissen for å gjennomføre sine egne vedtak,
- prioriterer oppbygging av skolen i praksis — et flertall av DS-medlemmene er sjøl direkte engasjert i arbeidet.

— delta i eksternt massearbeid, leder studiesirkler, står på stand, selger Rute 80 og legger vekt på verving.

Sentralstyret vil gjennomføre en nøyere undersøkelse av Sogn og Fjordane og Trøndelag for å spre erfaringene fra arbeidet her til resten av organisasjonen. Sentralstyret kritiserte AU for feil i arbeidet med å lede organisasjonen. Først og fremst har dette kommet til uttrykk gjennom mangelen på oppfølging av studiekampanja og at det ikke er kommet noe Bolsjevik og at formannskonferanse ikke er avholdt.

Sentralstyret mener at disse feila skyldes at AU har jobba lausrevet fra organisasjonens og medlemmenes arbeid og ikke gått i spissen for å sette AUs og Sentralstyrets vedtak ut i livet. Sentralstyret kritiserte også rot og amatørisme i det organisatoriske arbeidet.

2. TILTAK

Gjennomfør studiene i marxismen-leninismen

Både studier og eksternt arbeid er nødvendig for å få framgang for Rød Ungdom. Studiene er nødvendige for det eksterne arbeidet vårt, vi må studere for å endre verden. Omvendt henter studiene næring fra det eksterne arbeidet vårt. Hva Rød Ungdom prioriterer til enhver tid vil variere, men nå framover vil *Sentralstyret at Rød Ungdom skal prioritere studiene i marxismen-leninismen*.

Målsettingen med studiene er skoling i marxismen-leninismen. Sosialismediskusjonen har reist mange spørsmål som m-l-bevegelsen må finne svar på. Utviklingen i Kina og hendelsene i Polen likedan.

Rød Ungdom må sette seg i stand til å delta i disse diskusjonene. På sikt dreier det seg om at vi må utvikle programmet for den norske sosialismen. Denne opp-

gaven kan ikke løses uten i nært samarbeid med AKP(m-l).

- Studiene og diskusjonene om materialisme/idealisme og historisk materialisme skal gjennomføres i hele organisasjonen før april. Rapport om gjennomføring med hvilke motsigelser som står skal komme i BV før sommeren.
- De lag som har gjennomført filosofi-studiene kan fortsette med Engels' «Sosialismens utvikling fra utopi til vitenskap» og studier i politisk økonomi. De første møtene i AKPs nye studiebok kan brukes. Sentralstyret vil komme med veiledning i BV.
- Høsten '82 skal hele organisasjonen studere politisk økonomi. Sentralstyret vil da utgi et eget hefte, lignende heftet om kort innføring i marxismen.

Bygg lag

Sentralstyret vil sette som målsetting for alle lag og kontakter at de setter i gang en ekstern studiesirkel i vår. Sentralstyret forplikter seg til å utgi studiesirkelopplegg og veiledningen for studieledere før 1. mars. Sentralstyret skal oppsummere erfaringene.

Alle lagsstyrer må kjøpe og lese organisasjonshåndboka. Det skal gjennomføres ett studiemøte på den. DS'ene er ansvarlig for gjennomføringen.

Rød Ungdom må markere seg mer utad!

- Rute 80-kampanjens målsettinger om løssalg og abonnementsverving skal gjennomføres.
 - Lag og distrikter må markere Rød Ungdom mer gjennom lokale løpesedler, avisinnlegg og lignende: Målsettingen er at Rød Ungdom skal reagere raskere og få fram sitt syn på det som skjer. (Viser til RU i Trøndelag som eks.)
 - Sentralstyret vil gjennomføre en serie med åpne møter.
- Den viktigste sak å markere Rød Ungdom offentlig på er *internasjonale spørsmål og fred og forsvarspolitik*.

Vedtak om konferanser 1982 -3-

PLENUM

Våren '82:

- Skolekonferanse 1 + 2
- Krig/fred-konferanse
- DS-formannskonferanse
- Rute 80 konferanse
- Forbundsskole

Jentekonferansen skal holdes på høsten '82.

Støtt Solidaritet - støtt Polen!

Som følge av press fra Sovjet er det innført militær unntakstilstand i Polen. Borgerskapet i parti- og statsapparatet følte sin makt truet og Sovjet fryktet at deres lakier skulle miste kontrollen. Resultatet har blitt den militære unntakstilstanden.

Polens folk og arbeiderklasse kjemper nå for å kunne fortsette kampen for større rettigheter for den frie fagbevegelsen Solidaritet. Denne kampen er av stor betydning, ikke bare for Polens folk. Millioner av mennesker over hele kloden følger utviklinga i Polen. I denne situasjonen tenker ledende kretser i det vest-europeiske monopolborgerskapet på sine uinnfridde lån og handelssamkvem med Øst-Europa. Det er nå arbeiderklassen og folket i Vest-Europa som må påta seg de største og tyngste løftene i solidaritetsarbeidet for Polen.

Kommunistene i Norge har et spesielt ansvar. Sentralstyret i Rød Ungdom er meget fornøyd med den raske reaksjonen fra mange lag og distrikter i ungdomsforbundet. Vi oppfordrer alle medlemmer, lag og distrikter til å fortsette solidaritetsarbeidet med Polen. Vi må nå stille spørsmålet hva vi kan gjøre for at solidaritetsarbeidet med Polen ikke minsker.

Sentralstyret mener spesielt mulighetene er store på arbeidsplassene og blant arbeiderungdommen. Derfor må de faglige laga og de fagorganiserte kameratene i ungdomsforbundet, se det som sin særskilte

teckning: Kjell Nilsson

plikt å drive opp solidaritetsarbeidet med den polske arbeiderklassen.

Alle lag og distrikter må diskutere hva de kan gjøre:

- ta initiativ til innsamlinger/gi en dag-aksjoner i laget,
- ta initiativ til innsamlinger, åpne møter på skolen/arbeidsplassen,
- vurdere muligheten for tverrpolitiske initiativer,
- ta kontakt med Solidaritet Norge-Polen,
- vedta uttalelser, lage og spre løpesedler,
- samle inn penger utafør bedrifter, på stand på lørdagen etc.,
- skrive innlegg i lokalavisen og kritisere unnfalhetstendenser,
- opprettholde høy beredskap i tilfelle av sovjetisk okkupasjon,
- støtt Solidaritet.

I og med situasjonen i Polen må ikke solidaritetsarbeidet med Afghanistans folk bli glemt. De fører i dag en væpna kamp mot Sovjet i den tredje verden.

skolering i imperialismen:

Sentralstyret mener det er av stor betydning at ungdomsforbundet skolerer seg i Lenins imperialismeanalyse, årsakene til krig, styrkeforholdet mellom supermaktene og utviklinga i verdenssituasjonen generelt. Dette er en forutsetning for at Rød Ungdom kan komme på offensiven i diskusjonene om krig og fred blant ungdom. Det er spesielt viktig å imøtegå SVs og SUs fredsargumenter. Å styrke det politiske nivået på disse spørsmålene vil også sikre et mere langvarig og systematisk arbeid med internasjonale forhold i ungdomsforbundet.

1. Stensilheftet mot SV og fredsbevegelsens argumenter skal være ferdig til 1. feb.
2. Sentralstyret vil oppfordre distriktene til å avholde konferanse om freds- og forsvarspolitik.
3. Det avholdes en sentral konferanse om krig/fred i løpet av mars. Den skal være ekstern og med deltakelse fra hele landet.

Rød Ungdoms syn på fredsbevegelsen

I alle de vest-europeiske land har det i løpet av de siste to åra vokst fram en omfattende fredsbevegelse. Årsaken til at denne bevegelsen nå har fått så stor oppslutning er at større deler av befolkningen har innsett den økende krigsfaren, at Sovjet har økt sin aggresjon og at folkene i Vest-Europa opplever krigsfaren som en direkte trusel mot sine egne liv og eksistens.

Grunnleggende sett representerer dette derfor et ønske om fred fra millioner av mennesker i Europa. De som støtter eller deltar i fredsbevegelsene representerer i all hovedsak en opinion mot en ny imperialistisk krig, de er i mot atomopprustning og de fleste er virkelig mot de to supermaktene.

Kommunister må forene seg med disse, og utforme en politikk som representerer deres interesser og synspunkter og kan mobilisere flere til bevisst og aktiv handling mot krigsfaren.

Men til tross for dette representerer fredsbevegelsen en feilaktig hovedlinje i kampen for fred. Fredsbevegelsens toneangivende strømninger er sterkt preget av pasifisme, unnfalhet i forhold til Sovjet og den moderne revisjonismen. I praksis retter kravene seg ofte bare mot den ene supermakta — USA. Mange av fredsbevegelsens ideologer og ledere sprer aktivt illusjoner som:

- at det er mulig å oppnå varig fred uten å avskaffe imperialismen
- at det er våpna i seg sjøl som fører til krig
- at ensidig nedrustning fra små nasjoner skulle skape en fredeligere verden
- at USA er den farligste supermakta
- at en krig automatisk vil bli en atomkrig, og at en atomkrig vil bety total utsettelse av menneskeheten
- at et nedrusta Norge, som ikke er medlem av NATO, skulle medføre at Norge ikke blir trukket med i en ny verdenskrig.

Hovedoppgaven for folkene i Europa i spørsmålet om krigsfaren i dag er å forene seg mot Sovjets ekspansjon, styrke sitt konvensjonelle forsvar og kjempe mot unnfalleshet og kapitulasjonsideer. Sovjet driver i dag en aktiv politisk og ideologisk offensiv for å skjule sine aggressive hensikter. Store deler av fredsbevegelsen er dessverre offer for denne propagandaen. Derfor har fredsbevegelsen store svakheter som en bevegelse «for fred — mot krig». En forutsetning for å skape en virkelig bevegelse mot krig er at disse synspunktene bekjempes og at fredsbevegelsen støtter folk og nasjoner som kjemper mot imperialsimen. I tillegg mener Rød Ungdom at det er riktig å gå inn for sterke nasjonale forsvar, og at de europeiske landa styrker sin konvensjonelle forsvarsevne. Rød Ungdom ønsker å føre fram sin fredspolitik for å trekke flere og flere over på riktige standpunkter.

Rød Ungdom kan i første rekke bidra til kampen mot krigen ved å:

- styrke solidaritetsarbeidet, særlig med Afghanistan og Polen,
- kjempe mot unnfalleshet og mot de to supermaktene,

— kjempe for et sterkt nasjonalt forsvar.

Men for å vinne oppslutning om vår fredspolitik må vi benytte alle muligheter. Sentralstyret i Rød Ungdom går i mot ideer om at vi av prinsipp ikke kan jobbe f.eks. innafør Nei til atomvåpen. Rød Ungdom må ikke stikke sine standpunkter under en stol, vi må kjempe aktivt mot de feilaktige linjene innafør fredsbevegelsen. Denne hovedlinja har til nå vært fulgt, og har i praksis vist sin berettigelse. Men hvert lag og distrikt må sjøl avgjøre om det er riktig å jobbe innafør Nei til atomvåpen eller Ungdom mot atomvåpen. Sentralstyret i Rød Ungdom mener det kan være riktig noen steder. Der vi mener vi kan trekke ungdom over til våre standpunkter, og vinne oppslutning for vår fredspolitik kan dette være riktig. Spesielt må Rød Ungdom være årvåken hvis NKU, SU og AUF tar initiativ til å danne Ungdom mot atomvåpen. Rød Ungdom-laga må i alle tilfeller diskutere tilslutning/deltakelse eller ikke. Dette stiller store krav til vår politiske skolerung.

Rød Ungdoms fredspolitik

Rød Ungdom ser det som en av de mest brennende oppgaver i vår tid å hindre utbruddet av en ny, grusom krig. Vår fredspolitik er:

— Rød Ungdom slår fast at det er imperialismen, rivaliseringa mellom supermaktene og Sovjets ekspansjon som vil være årsaken til en eventuell ny verdenskrig. For å kjempe mot krigen må derfor verdens folk kjempe mot imperialismen, supermaktene og spesielt rette oppmerksomheten mot Sovjet som utgjør den største truselen mot verdensfreden.

— Rød Ungdom ønsker å mobilisere ungdommen til aktiv og bevisst handling mot krigsfaren. Kamp mot krigen krever kunnskap om krigens årsaker og styrkeforholdet mellom supermaktene. Rød Ungdom vil bekjempe undergangsteorier og teorier som bare skaper frykt og passivitet.

— Rød Ungdom slår fast at kampen folk og nasjoner i den tredje verden fører mot imperialismen er av stor betydning for å forpurre imperialistenes krigsplaner. Støtte og aktiv solidaritet til folk og nasjoner som kjemper mot imperialistisk aggresjon er en viktig del av kampen for fred. Når frigjøringsbevegelsene i Afghanistan motsetter seg den russiske okkupasjonen svekker det en aggressiv supermakt og gir håp til verdens nasjoner og folk.

— Rød Ungdom er mot unnfallenhet i forhold til imperialistisk maktpolitikk. I dagens verden må alle nasjoner som er trua av supermaktene forsvare sin nasjonale uavhengighet. Aggresjon, krenking av landegrenser og innblanding i andre lands indre anliggender må skarpt fordømmes. Rød Ungdom går mot at vestlige land godtar sovjetisk aggresjon fordi de ønsker å opprettholde sin handel med østblokklanda. En forutsetning for avspenning, er at supermaktene ikke øker spenningen ved aggresjon og okkupasjon.

— Rød Ungdom er for en styrking av de trua nasjonenes evne og vilje til å forsvare seg mot imperialistisk aggresjon. En slik styrking er i fredens tjeneste. Rød Ungdom er for et sterkt nasjonalt forsvar i Norge. Vi går mot ensidig nedrustning. Et nasjonalt forsvar og krigføring mot en okkupantmakt vil svekke angriperen og forkorte krigen. Rød Ungdom er mot at Norge baserer sitt forsvar på en supermakt og går inn for at Norge trer ut av NATOs felleskommando.

— Rød Ungdom stiller kravet om nedrustning til de to supermaktene Sovjet og USA. Forutsetningen for allmenn nedrustning er at supermaktene rustet ned. Rød Ungdom går mot ensidig nedrustning, og er for gjensidig nedrustning. Det er disse landa som er i stand til å kaste verden ut en ny grusom verdenskrig. Rød Ungdom krever at Sovjet fjerner sine SS-20 raketter og at NATO gjør om vedtaket sitt om utplassering av Cruise og Pershing.

— Rød Ungdom er for Norden som atomvåpnefri sone. Sonen må innbefatte sovjetiske og amerikanske atomvåpen som er retta inn mot Norden. I første rekke gjelder dette russiske taktiske atomvåpen og mellomdistanseraketter på Kola-halvøya og i Østersjøen.

— Rød Ungdom er for et sterkere sivilt beredskap i Norge. Rød Ungdom går inn for at det lages evakueringsplaner for alle større byer i Norge. Rød Ungdom går inn for utbygging av tilfluktsrom, atomsikker lagring av mat og andre nødvendige forsyninger. Spesielt viktig er større åpenhet om og informasjon om farene ved atomangrep på Norge. Rød Ungdom mener ikke slike tiltak skaper illusjoner om farene ved en atomkrig, men bidrar til å redusere tapstallene hvis ulykken skulle være ute. I tillegg vil slike tiltak minske virkningene av å bruke atomvåpen som et politisk pressmiddel og terrorvåpen

mot sivilbefolkningen.

- Rød Ungdom oppfordrer ungdommen i Norge til aktiv kamp mot krigen. Men skal ønsket om fred virkeliggjøres må pasifisnem og unnfallenheten i forhold til Sovjet reduseres til en mindretallsstrømning i fredsbevegelsen. Rød Ungdom oppfordrer alle medlemmer til å engasjere seg i debatten som nå er reist omkring spørsmålet om krig og fred. På grunnlag av den fredspolitikken som her er lagt fram går det an å samle brede ungdomsmasser til aktiv og bevisst handling mot krigsfaren.

(Dette vedtaket kan kopieres opp til eksternt bruk)

BESTILL I DAG

SISTE
NYTT:

ARGUMENT-
SAMLING

FRA RØD UNGDOM

27

SPØRSMÅL
OG SVAR KR. 5,-

Rute 80 Annonse
RØD UNGDOMS AVIS

Rute 80 søker etter journalister, fotografer og korrespondenter. Vi kan tilby at det du skriver får tusenvis av lesere, og at du får veiledning og kritikk. Alle ting som skjer blant ungdommen er verdt spalteplass i Rute 80. Vær ikke redd for å sende inn stoff. Alle får svar.

Vi kan ikke tilby betaling, utover refusjon av utgifter til arbeidet.

Refusjon av penger må avtales på forhånd.

Send en lapp til: Rute 80, Boks 4702, Sofienberg, Oslo 5.

RUTE 80

kan treffes på telefon 67 49 90 med retningsnummer 02. Adressa er: Rute 80, Postboks 4702, Sofienberg, Oslo 5. Ringer du, kan du spørre etter Knut Ivar.

STATE
 OF
 ARIZONA
 COUNTY OF MARICOPA
 SUPERIOR COURT
 IN AND FOR THE COUNTY OF MARICOPA
 STATE OF ARIZONA

The undersigned, being duly qualified, do hereby certify that the within and foregoing is a true and correct copy of the original as the same appears in the records of the Superior Court of the State of Arizona, in and for the County of Maricopa, in Case No. [illegible] filed for record on the [illegible] day of [illegible] A.D. 19[illegible].

*

Enclosure

This document is a true and correct copy of the original as the same appears in the records of the Superior Court of the State of Arizona, in and for the County of Maricopa, in Case No. [illegible] filed for record on the [illegible] day of [illegible] A.D. 19[illegible].

I, the undersigned, being duly qualified, do hereby certify that the within and foregoing is a true and correct copy of the original as the same appears in the records of the Superior Court of the State of Arizona, in and for the County of Maricopa, in Case No. [illegible] filed for record on the [illegible] day of [illegible] A.D. 19[illegible].

NOTE: This document is a true and correct copy of the original as the same appears in the records of the Superior Court of the State of Arizona, in and for the County of Maricopa, in Case No. [illegible] filed for record on the [illegible] day of [illegible] A.D. 19[illegible].

